

רחל מרחלת על כל העולם

דמי חנוכה

המוריד בנות מן הארץ

יגאל מנחמי ודדיה ויינשטיין
כולן באותו כיוון

ואם אתם חושבים שהפעם חלים שינויים בתסריט, אתם בפירוש טועים. כי לפי מה ששמעתי, עידית מתכוונת לצרור את חפציה ואת ילדיה ולנסוע בדיוק באותו כיוון — ניו־יורק. אולי יכול משהו להסביר לי איך הוא מצליח להוריד אותן מהארץ, ותמיד באותו כיוון?

אני רק רוצה להודיע לכן, שעדיין לא כל היפים והעשירים והטובים גם תפוסים ונשואים. הנה, למשל, התפנה לו אחד הרווקים היותר נחמדים ועשירים של תל־אביב רבתי, ואני מתכוונת לקבלו יגאל מנחמי, שסיים והצעתה רומן בן יותר משנה עם עידית גיבלי, גרושתו של גיבלי הקטן.

יגאל היה נשוי במשך יותר מעשר שנים לצירית כשרונית, אשר ילדה לו שני בנים נחמדים. הם חיו להם באושר ובעושר בוויולה מפוארת באפקה, ממש כמו באגדות. היא ציירה וגידלה את שני בניה, והוא הקים בתים ומיפעלים עד שיום אחד, בלי כל התראה מוקדמת, החליט יגאל לעזוב הכל. הוא השאיר לאשתו את הווילה, שהיתה שווה כבר אז כמיליון לירות, על כל תכולתה, כולל המכונית. אבל הגרדשה ארזה את חפציה ואת שני ילדיה, וירדה ניו־יורקה.

יגאל לא נשאר בודד זמן רב. אחת־שתיים פתחה אהבה חדשה, בינו לבין דדיה ויינשטיין בת ה־X פלוס, שגם היא קוטלת־קנים לא קטנה. הרומן בין השניים נמשך בסביבות שנתיים, וכשהוא נגמר, הוא נגמר בקול דממה דקה, כשדליה אורזת את חפציה וטסה גם היא בכיוון ניו־יורק.

גם הפעם לא נתפס יגאל לייאוש, ועד מהרה הציגו בפניו את עידית גיבלי, שהספיקה כבר להיות גרושה פעמיים עד אז. עידית ויגאל, היו מאוהבים כמו בכל הפעמים ששניהם היו מאוהבים, כל אחד לחוד במישהו אחר. הם גרו יחד בדירה שיגאל שכר בשיכון בבלי, כשעידית מביאה איתה כנודניה את שני ילדיה. אלא שהשבע, גם הרומן הזה נגמר — באותה דממה דקה עצמה.

וכך יכולנו לפגוש את עידית לבדה במסיבת־החנוכה שנערכה אצל אישה־טליוויזיה עורר קפליוק ואשתו רחל, ואילו למחרת פגשתי את יגאל, לבדו, במסיבה אצל מתכנתת־האופנה רוחמה ברין.

את שרשרת מסיבות־החנוכה שנערכו בסופשבוע האחרון, חתמה זו שנערכה בבני־תם של הציירת ומתכנתת האופנה ריקי בן־ארי, ובעלה ג'קי. וזו היתה מסיבת־החנוכה תרתי־משמע, כי גוסף על תגיה־חנוכה העובר עלינו לטובה, היתה זו גם חנוכה דירתם המפוארת שבפרבר־המיליונרים מידל־ווד. ואם כבר סוף־סוף נערכת שם מסיבה, אז רבותי, גובלס אובליו, השם מחייב ולא בייש.

הכל התחיל מהזמנה של כמה זוגות, אלא שמפה לשם הם הגיעו, בסופו של דבר, ללא פחות ממאה אורחים, שמילאו את הדירה רחבת־הממדים וכללו תעשייני־טכסטיל, עיתונאים, דוגמניות ושאר אנשים יפים. החל מוקטור דני גור, אחיה של הפסלת אילנה גור, וכלה ביועצת־היופי החטובה אתי אולמן.

ואם ריקי כבר עורכת מסיבה, הרי היא טרחה והכינה שם מיוזון שלא היה מבייש אף קייטרינג מיקצועי. אבל את הפתעת הערב היא שמרה לסוף, ובשעה מאוחרת, אחר הצות, כשהסלון היה גדוש באורחים,

ריקי בן־ארי שקיות לילדים

היא שלפה מגש ענק ועליו כשלוש־מאות סופגניות חמות ופריכות. אלא שכאן הסתבר לריקי שהמפתעת היחידה מן העניין זו היא בעצמה.

המארת הנלהבת פשוט לא הביאה בחשבון שבדיוק כמו שהיא נמצאת בתהליך־הרזיה, ככה גם האורחות היפות שלה, אחרי הכל, לא נעים להודיע לכולם שזו מסיבת־פרידה משרה קילוגרמים שהיא מתכוונת להוריד, ומצד שני לגרות את כולם בסופגניות.

מה עושים? ריקי לא חשבה פעמיים, שלפה שקיות נילון וחילקה לאורחים סופגניות, שיקחו לילדים. וככה, כמו שהיא עמדה בתחילת הערב וקוילה צ'קים ובקר בוקי־יוסקי, היא עמדה בסוף הערב וחילקה שקיות עם סופגניות.

בארץ אהבתה לא פורחת

אחרי שראינו השבוע בטלוויזיה את הזמרת רוחמה רז, כשהיא מזמרת בפס־טיבל־הזמר המיוזני ועוד זוכה במקום השלישי, נראה שמסעה המוצלח לארצות־הברית בכל־זאת עשה לה משהו. רוחמה חזרה לפני זמן קצר מסיבוב־הופעות עם להקתו של יונתן כרמון, שם מסרה דרישת־שלום חמה לקהילה היהודית הירי שבת בק"ק ניו־יורק, ומסתבר שגילוי אמריקני השפיע עליה מאד.

כשהסתחררה רוחמה מהצבא, לפני חוד־שנים אחדים, קיוו כולם שהיא תעשה חיל לא רק על בימות־הבידור, אלא גם על בימת ליבו של איזה אביר־חלומות, כי רוחמה, שהיא בת מסורה למישפחתה הירושלמית, הקדישה את מרבית זמנה

ולפי השימחה שהיתה שם, ולפי מה שמתכנתת פרדריקה סגל, אני רק יכולה להבטיח לכם שהסלוטו־סטר הממשמש ובא עוד יפתיע אפילו אותנו, שראינו כבר כמעט הכל.

לקידום הקאריירה שלה, ולא התפנתה בשום אופן לקידום הקאריירה הרומנטית הפרטית, שהיא לא פחות חשובה, לכל הידעות.

כשהיא יצאה לארצות־הברית, שוב קיוו כולם שנוסף לשקד הפורח בלהיטה הגדול, תפרח שם גם איזו אהבה קטנה, ושהתנינים האמריקאיים שברדך לא יישארו אדישים לאחת כזאת שחחורת ונאוה. עובדה, שכבר היו תקדימים, ואם ערנה לב, רותי נכון וריקי גל מצאו להן את אהבותיהן, אין סיבה שאחת כמו רוחמה תשוב בידיים ריקות.

אלא שרוחמה לא הסתחררה מכל ההצ־

רוחמה רז
אתגר נחמד

עות. היא קיבלה, כרגיל, הצעות רבות בשטח המיקצועי, הוזמנה להקליט אצל מפקים ידועים, אבל כל זה לא הפיק שום פיוזמן חדש בלבב.

היא החליטה לעזוב הכל, חזרה לארץ אהבתה ולקצין־החינוך שגידל וטיפח אותה, סגן־אלוף פר"ק, והחליטה שאין לה מה למחר.

אבל אני, פשוט לא מבינה. איך אתם מניחים למקסימה כזאת, עם קול כזה ממיס־לבבות, להסתובב חושפיה? הרי לכם עוד אתגר נחמד. שתצליחו.

אהבה בחרוזים

תענו לי, אבל בכנות, מי עוד שומר היום על נחלת הרומנטיקה? מי עוד שולח מיכתבי־אהבה בסטייל הישן הטוב? לפעמים, בשביל הסיפתח, עוד מוכנים איכשהו לנגן לבחורה באוזן כמה תווים רכים. אבל אחרי 40 שנות נישואין, למי נשאר כוח לזה?

ובכן, מסתבר שרוח הרומנטיקה עדיין לא פסה מן הארץ, ויש כאלה ש־אפילו אחרי שנים ארוכות הומים כמו זוג יוגים, ואני מתכוונת לשחקן הבימה רפאל קלצ'קין ולזוגתו הרסה, בעלת הגלריה.

קלצ'קין משכים כל בוקר בחמש, ורץ לברכה לעשות התעמלות, ואילו הרסה הדינמית עסוקה בענייני אמנות מבוקר ועד ערב, ולא מתעייפת, אך כשראיתי מה חרו קלצ'קין להדסו לימודדתה, אחרי 40 שנות נישואין מאושרים, פשוט נעשה לי חם בלב. וכך כתב האביר ה־רומנטי לנסיכת חייו: „להדסה שלי, ה־טובה בלב / היקרה והמיוחדת / ממני שתמיד אוהב / ומברך ליום־הולדת.“ על החותם: „האיש שלך.“

ואל תגידו לי שזה לא מעורר בכס קינאה נסתרת, אחרי שמה שמקבלים ה־יום ליומולדת זה מכסימם איזה ד"ש עם שיר ברדיו.

הרסה ורפאל קלצ'קין
40 שנות נישואין